

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ БИОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На IX редовној седници Наставно-научног већа Биолошког факултета Универзитета у Београду, одржаној 11. 07. 2022. године, на основу молбе ментора проф. др Душка Ћировића, ванредног професора Биолошког факултета Универзитета у Београду и др Стефана Скорића, вишег научног сарадника, Универзитета у Београду – Институт за мултидисциплинарна истраживања, одређена је Комисија за преглед и оцену докторске дисертације **Ирене Ф. Хрибшек**, под насловом: „Еколошка студија белоглавог супа (*Gyps fulvus*) у Србији: популациона динамика и утицај активних мера заштите” у саставу: др Бато Кораћ, ванредни професор Биолошког факултета Универзитета у Београду и научни саветник Института за биолошка истраживања „Синиша Станковић” – Института од националног значаја за Републику Србију Универзитета у Београду; редовни професор, Универзитет у Београду – Биолошки факултет; др Милан Плећаш, доцент, Универзитет у Београду – Биолошки факултет; др Марко Раковић, научни сарадник, Универзитет у Београду – Институт за мултидисциплинарна истраживања.

Комисија је прегледала урађену докторску дисертацију кандидаткиње и Наставно-научном већу Универзитета у Београду-Биолошког факултета подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Општи подаци о докторској дисертацији

Докторска дисертација Ирене Ф. Хрибшек, под насловом „Еколошка студија белоглавог супа (*Gyps fulvus*) у Србији: популациона динамика и утицај активних мера заштите” садржи укупно **115** страна и обухвата следећа поглавља: **Увод** (стр. 1–31), **Циљеви рада** (стр. 32), **Материјал и методе** (стр. 33–45), **Резултати** (стр. 46–76), **Дискусија** (стр. 77–86), **Закључци** (стр. 87–88), **Литература** (стр. 89–114) и **Прилог** (стр. 115). Дисертација садржи и 10 уводних страна и то: насловну страну на српском и енглеском језику, страну са подацима о менторима и члановима комисије, захвалницу, сажетак на српском и енглеском језику и 2 стране садржаја. На крају дисертације приложена су следећа документа: биографија аутора, изјава о ауторству, изјава о истоветности штампане и електронске верзије докторског рада и изјава о коришћењу.

Докторска дисертација садржи 12 табела (3 у поглављу Увод, 1 у поглављу Материјал и методе и 8 у поглављу Резултати) и 48 слика (10 у поглављу Увод, 7 у поглављу Материјал и Методе, и 31 у поглављу Резултати). Поглавље Литература садржи **370** библиографских јединица и **5** интернет извора.

Анализа докторске дисертације

Докторска дисертација припада ужој научној области екологија, биогеографија и заштита животне средине.

Подаци о променама демографских параметара могу се добити једино кроз дуготрајан мониторинг и студије испитиване врсте које могу пружити прецизне информације доносиоцима одлука о могућим конзервационим мерама. Доступност висококвалитетних научних информација неопходна је за постизање нових сазнања о испитиваној врсти, а применом нових технологија и метода омогућава се постизање високих резултата у идентификовању захтева испитиване врсте.

У докторској дисертацији Ирене Хрибшек циљ истраживања била је детаљна еколошка студија популације белоглавог супа (*Gyps fulvus*) у Србији, помоћу података прикупљених током дужег временског периода, од 1985. до 2018. године. Такође, подаци тог дугорочног мониторинга омогућили су увид у популациону динамику, популационе и репродуктивне параметре и утицај активних мера заштите. Развој праћења обележених птица и употреба нових технологија омогућила је увид у сезонску динамику кретања птица различитих

старосних категорија, руте миграције, величину и сезонске разлике у величини подручја претраживања и подручја које најчешће користе током дневних активности, као и места окупљања. Такође, добијен је увид у делимичну полну структуру популације, анализом пола обележених младунаца у СРП „Увац”.

Поглавље **УВОД** докторске дисертације, састоји се из три целине у оквиру којих се налазе додатна потпоглавља. Кандидаткиња на почетку прве целине даје осврт на саму групу лешинара, њихову класификацију, значај и еколошке услуге које пружају. У наставку даје детаљан преглед досадашњих сазнања о факторима угрожавања и статусу афричко-евроазијских врста лешинара. Друга целина даје осврт на карактеристике рода *Gyps*, његову филогенију и еволуцију. Трећа целина даје увид у биологију и екологију испитиване врсте – белоглавог супа (*Gyps fulvus*). Описани су фактори угрожавања, дат је преглед и статус врсте у свету, на Балканском полуострву, као и некадашња распрострањеност врсте у Србији. Истакнуте су и до сада примењене мере заштите. Поред осталог, истакнута је и описана метода молекуларне анализе пола код птица, односно испитиване врсте.

У поглављу **ЦИЉЕВИ ИСТРАЖИВАЊА**, представљени су циљеви докторске дисертације. Основни циљеви односили су се на еколошку анализу која подразумева извођење детаљне еколошке студије о белоглавом супу (*Gyps fulvus*) у Србији на основу података сакупљених током дугог временског периода, од самог почетка истраживања и мониторинга врсте 1985. године до 2018. године. Истраживање је укључивало праћење популационе динамике током периода 1985–2018. године. Ти циљеви су подразумевали утврђивање статуса и популационог тренда, репродуктивних параметара и утицај хранилишта на популацију супова. Такође, међу циљевима истраживања била је и анализа података који су добијени кроз примену различитих метода праћења и мониторинга белоглавих супова обележених у Србији, попут анализе видеомониторинга и сателитског праћења. У те циљеве спада и идентификација миграторних рута, периода лутања, пређених растојања добијених анализом налаза обележених птица у периоду 2004–2018. године. Затим, процена сезонских разлика у коришћењу хранилишта од стране птица различитих старосних категорија, анализом података добијених видеомониторингом хранилишта на Увцу. Такође, међу циљеве спада и процена подручја претраживања, ареала активности, процена разлика у сезонској и годишњој активности, као и лоцирање места окупљања на основу података добијених сателитским праћењем јединке белоглавог супа. Један од циљева докторске дисертације је подразумеваво и анализу полне структуре младунаца маркираних у колонијама Увац и Радоиња у периоду 2012–2018. године.

Поглавље **МАТЕРИЈАЛ И МЕТОДЕ** организовано је у оквиру шест целина, а које су додатно подељене на потпоглавља. У оквиру прве целине дате су карактеристике истраживаног подручја: географски положај, границе, рељеф, клима и вегетација. У другој целини дат је приказ рецентне распрострањености белоглавог супа у Србији, док трећа обухвата микроклиматску преференцију станишта белоглавог супа у Србији. У четвртој целини дат је преглед постојећих хранилишта за белоглаве супове у Србији, као и састав хране која се износи на хранилишта. Пета целина обухвата преглед коришћеног протокола мониторинга гнездећег дела популације, као и статистичке методе које су коришћене за процену статуса, тренда и репродуктивних параметара популације, као и за процену утицаја количине хране на хранилишту на популационе параметре. Затим је дата методологија обележавања белоглавих супова прстеновима (металним и пластичним колор прстеновима), као и крилним маркицама. Описана је и метода употребе камера на хранилишту (видеомониторинг), као и методологија употребе сателитске телеметрије као и коришћене методе за анализу података добијених сателитским праћењем. На крају је описана методологија припреме материјала за одређивања пола код обележених младунаца белоглавог супа, као и сама методологија, тј. молекуларна метода, која се састојала од екстракције ДНК и ПЦР реакције употребом одговарајућих прајмера и приказа добијених резултата.

У поглављу **РЕЗУЛТАТИ**, кандидаткиња добијене резултате анализираних података класификује у логично организоване целине, које јасно графички и илустративно приказује,

уз примену одговарајуће статистичке обраде. У оквиру прве целине приказани су резултати анализе популационе динамике белоглавог супа у Србији у периоду 1985–2018. године. Ова целина подељена је на четири потпоглавља. Прво потпоглавље обухвата резултате популационог развоја у периоду 1985–2018. године. Друго потпоглавље обухвата резултате популационог развоја по појединачним колонијама. Треће и четврто потпоглавље обухватају резултате анализе репродуктивних параметара – продуктивности и успешности гнезђења, као и резултате анализе утицаја величине популације на репродуктивне параметре, као и продуктивност у појединачним колонијама.

Друга целина обухвата резултате анализе праћења обележених птица. Састоји се од три потпоглавља. Прво обухвата резултате анализе добијених налаза у периоду 2004–2018. године изван простора Србије. Друго потпоглавље обухвата анализу налаза и број различитих птица забележен током периода 2004–2018. године у Србији. Треће потпоглавље обухвата резултате анализе налаза обележених белоглавих супова добијених видеомониторингом на хранилишту Увац у периоду 2009/2010. године и 2018. године.

Трећа целина обухвата резултате анализе података добијених сателитским праћењем јединке белоглавог супа током периода од скоро три године (34 месеца).

Четврта целина обухвата резултате молекуларне анализе пола младунаца белоглавог супа из колонија Увац и Радоиња у периоду 2012–2018. године.

У поглављу **ДИСКУСИЈА** (које је организовано у пет потпоглавља), Ирена Хрибшек тумачи резултате и пореди са савременим научним сазнањима везаним за истраживану врсту.

На самом почетку дискусије, кандидаткиња је продискутовала о разлозима нестајања и смањења бројности врсте на подручју Србије. Даје приказ статуса популације на почетку периода истраживања, тј. у тренутку достизања минимума бројности до тренутка отпочињања програма храњења. Кандидаткиња истиче значај и утицај хранилишта, као активне мере заштите, на популационе параметре који се огледа кроз промене бројности пре и по успостављању хранилишта, као и резултате регресионих анализа које потврђују позитиван утицај додатне хране. Такође, осврће се и на климатске услове који владају на подручју Србије и утицај на могућност проналазка хране, пре свега услед дужине задржавања снежног покривача. Уједно истиче значај довољно доступне хране, поготову током сезоне гнезђења. Кандидат се осврће и на стрепње које су се појавиле везане за хранилишта и њихов утицај како на циљну врсту, тако и на нециљне врсте, али и неопходност истих у подручјима где нема довољно доступне хране. Кандидаткиња даје и анализу везану за ширење популације, као и могућ допринос пребеглих птица из колонија у Херцеговини на пораст бројности. Затим анализира и дискутује о репродуктивним параметрима (продуктивност и успех гнезђења) и њиховој промени током периода истраживања. Добијени резултати указују да су и продуктивност и успех гнезђења били високи током целокупног периода истраживања, осим неколико краткорочних падова, које кандидаткиња образлаже у наставку. У даљем току дискусије, анализира и добијене резултате за продуктивност у различитим колонијама. Такође, упоређује добијене податке са подацима за друге локалитете из студија других аутора. Кандидат даје осврт на најновија истраживања генетике популација белоглавог супа на Балкану и у Србији. Резултати овог истраживања потврђују уско грло кроз које је популација белоглавог супа у Србији прошла у недавној прошлости, али и задржавање високе генетске разноврсности, што је могућа последица насељавања птица из Херцеговине. Резултати ових студија указују и на генетску диференцијацију између популације белоглавог супа у Србији и популације са Иберијског полуострва.

Кандидаткиња истиче употребу крилних маркица као ефикасну методу за добијање података о кретању птица. Дискутујући добијене резултате о периоду и старосним категоријама налаза птица изван Србије, истиче карактеристику младих птица да током првих пар година живота лутају, да би се са стицањем полне зрелости вратили у матичне колоније. Узима у разматрање и утицај климатских фактора, као и интраспецијску конкуренцију као разлоге оваквог понашања младих птица. Разматра и идеју да најчешће

локације где су младе птице бележене, пре свега локалитети у Бугарској и Грчкој, буду посматране као шира подручја одрастања јувенилних супова, као што предлаже већи број аутора. Кандидаткиња се осврће на релевантне литературне податке о значајним подручјима за белоглаве супове на Балкану. Такође, кандидаткиња дискутује и о налазима птица на знатно удаљенијим локацијама на Блиском истоку, као и о проблемима праћења птица у тим подручјима. Такође, дискутује и о могућим рутама које белоглави супови из Србије користе, а које се спомињу у досадашњим истраживањима везаним за тематику миграција супова. Кандидаткиња дискутује и о налазима птица обележених у иностранству, а забележеним у Србији, уз закључак да се ради највероватније о птицама излеглим у колонијама на територији Србије.

Истиче се да се видеомониторинг хранилишта показао као ефикасна метода за прикупљање података о обележеним птицама. Кандидаткиња истиче значај и предности добијања података овом методом, која се пре свега односи на бројност података, прецизност и могућност поновне провере налаза. Такође, указује на могућност коришћења ове методе за истраживање различитих облика понашања и интеракција како између белоглавих супова, тако и интеракције са другим врстама. Анализира добијене резултате о старосним категоријама птица и периоду њиховог појављивања током периода рада камере. Анализира и налазе птица са страним обележијима и њихово порекло, као и бележење изузетних налаза попут врста која су ишчезле из Србије 50. година XX века – црног лешинара (*Aegypius monachus*). Такође, напомиње и недостатке ове методе, а то је склоност кварењу система.

Даље, кандидаткиња истиче да је сателитско праћење омогућило стицање увида у понашање и просторне параметре кретања једне обележене јединке белоглавог супа. Током скоро три године праћења добијени су подаци о областима кретања ове птице: подручју претраживања, ареалу активности, централном и основном подручју. Анализирани су обрасци кретања и сезонске разлике у величини области које користи. Истиче се да се ова јединка белоглавог супа кретала првенствено у области клисуре Увац и околних планина Златара, Јавора, Голије, преко Јадовника и клисуре реке Милешевке, Пештерске висоравни и подручја Златибора. Истакнуто је постојање једног основног подручја и са њим повезаног централног подручја око колоније Увац и оближњег хранилишта. Кандидаткиња у даљем току дискусије упоређује добијене резултате са постојећим студијама. Такође, истичу се и сезонске разлике у области претраживања и ареалу активности између година и могућим разлозима тих разлика у величини подручја коришћења. Истиче се и значај подручја са традиционалним сточарским праксама и локалитетима испаше стада, што је потврђено и у другим студијама. Резултати потврђују да су разлике у сезонској активности биле очекиване и утврђена су већа подручја током пролећа и лета, него током јесени и зиме. Кандидаткиња дискутује о могућим разлозима сезонских разлика у величини коришћених области. У даљем току дискусије истиче да су добијени резултати у складу са налазима добијеним у студијама из Бугарске и Шпаније. С друге стране, за добијене резултате за величину анализираних подручја током периода сезоне гнежђења и период ван сезоне гнежђења, истиче да су били непотпуни јер су укључивали само једну гнездећу сезону, с обзиром да су за адултни период постојали подаци за само једну некомплетну сезону. Ипак добијени резултати показују незнатно веће радијусе током сезоне гнежђења, али без значајних разлика у величини подручја претраживања, ареала активности, централног и основног подручја. Кандидаткиња истиче да добијени резултати медијана дневних раздаљина указују да је овај белоглави суп углавном прелазео кратке дистанце. Максимална забележена раздаљина коју је птица прешла током периода праћења износила је 122,4 км. Забележене дистанце сличне су добијеним резултатима истраживања у Бугарској, али нешто веће у односу на резултате добијене у Шпанији. Кандидаткиња даље разматра досадашња сазнања о забележеним раздаљинама које супови прелазе.

Кандидаткиња истиче, да иако су ово резултати засновани на праћењу само једног белоглавог супа, дају увид у просторна и сезонска кретања. Такође, ови резултати омогућују боље разумевање образаца кретања и препознавање подручја које супови користе. Истиче да

истраживања која су у току, а базирана су на праћењу више птица пружиће додатне информације о кретању белоглавих супова, а који могу допринети разматрања стратегија управљања популацијом и решавању потенцијалних опасности и претњи по врсту. Коначно, бољи увид у коришћење подручја претраживања ареале активности, централна и основна подручја могу послужити за боље планирање програма заштите, као и програме реинтродукције врсте на просторе са којих је нестала.

У поглављу **ЗАКЉУЧЦИ** сумирани су добијени резултати из докторске тезе и истакнути најважнији. Они логично следе добро поткрепљену дискусију.

Подаци о променама демографских параметара могу се добити једино кроз дугорочни мониторинг врсте и студије које могу пружити прецизне информације управљачима и доносиоцима одлука о оптимизацији и примени конзервационих мера. Популациони тренд и максимум у броју територијалних и гнездећих парова, као и броју полетелих младунаца показују да су примењене мере заштите дале резултате.

Хранилишта су се показала као најзначајнија конзервациона мера која је имала важну улогу у очувању популације белоглавих супова у Србији, допринела су заустављању пада бројности и њеном опоравку. Високе вредности репродуктивних параметара указују да капацитет средине није достигнут, што потврђује даљи континуални раст броја парова и младунаца. Добијени резултати односа полова младунаца обележених у колонијама Увац и Радоиња, који су приближно 1:1, одговарају очекиваном односу полова за врсту, што указује да је популација белоглавог супа у Србији здрава и витална, иако је у недавној прошлости прошла кроз уско грло. Популација белоглавих супова у Србији данас представља највеће упориште врсте на Балканском полуострву. Нова истраживања генетике белоглавог супа у Србији указују на значајну диференцираност популације у односу на популацију белоглавих супова са Иберијског полуострва.

Развој нових технологија и метода праћења омогућио је добијање висококвалитетних научних информација које омогућавају идентификовање захтева испитиване врсте. Број налаза белоглавих супова из Бугарске и Грчке обележених у Србији, указује на важност ових подручја, те истиче важност даљег развоја „Безбедних зона за лешинаре”. Те зоне би повезивале активна хранилишта и просторе са развијеним екстензивним сточарством. То би допринело даљем расту бројности популација белоглавих супова на Балкану. С друге стране, релативно мали број налаза са Блиског истока (изузев Израела) указује на недовољно развијену мрежу посматрача, што утиче на непознавање образаца кретања птица у тој области и опасности које им прете.

Видеомониторинг хранилишта је метода која омогућује прикупљање великог броја квалитетних информација о обележеним птицама, што пружа увид у сезонску динамику појављивања птица различитих старосних категорија. С друге стране, развојем сателитског праћења омогућен је увид у просторне обрасце кретања и препознавање подручја које птице најчешће користе. Познавање екологије и динамике годишњих и сезонских кретања белоглавог супа током фазе пре достизања полне зрелости и знање о миграторним путевима су од изузетног значаја за разумевање и планирање конзервационих корака.

Резултати овог истраживања базирани су на великом броју података сакупљених током дугог временског периода, дају добру основу за планирање програма реинтродукције у областима које су некада настањивали белоглави супови. Такође резултати ових истраживања могу се користити за предлагање нових стратегија очувања и управљања врстом као и решавање различитих претња по врсту (неосигурани далеководи, тровања, изградња ветропаркова у оближњим областима, ниски прелети летелица изнад колонија).

Поглавље **ЛИТЕРАТУРА** садржи **370** библиографских јединица и **5** интернет извора. Литературни извори су адекватно и на одговарајућим местима цитирани у тексту докторске дисертације.

У поглављу **ПРИЛОЗИ** дата је табела климатских података за период 2011–2014. године Републичког хидрометеоролошког завода Србије; Годишњаци климатских података; Метеоролошка станица Сјеница (43°16'N, 20°00'E); 1038 мнв.

ПУБЛИКОВАНИ РАДОВИ И САОПШТЕЊА ИЗ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Б1. Радови у часописима међународног значаја:

1. Marinković S, **Hribšek I**, Tatalović N, Skorić S (2020) A long-term population study of the Eurasian Griffon (*Gyps fulvus*) in Serbia before and following the establishment of a supplementary feeding program. *Ethology Ecology and Evolution*, 33(2):137–155, **M22**. <https://doi.org/10.1080/03949370.2020.1844302>
2. **Hribšek I**, Plećaš M, Skorić S, Marinković S (2021) First description of movement and ranging behavior of the Griffon vulture (*Gyps fulvus*) from Serbia using GPS satellite tracking. *Archives of Biological Sciences*, 73(2):185–189, **M23**. <https://doi.org/10.2298/ABS201210013H>

Б2. Саопштења са међународног скупа штампана у изводу:

1. Marinković S, **Hribšek I** (2019) Evaluation of changes in the size of the migratory part of the population of juvenile Eurasian Griffon Vulture *Gyps fulvus* in continental climate using the colour-marking technique. The European Vulture Conference, October 1–4, Algarve, Portugal. Book of Abstracts, p72. **M34**.
Marinković S, **Hribšek I** (2018) Vulture conservation in Serbia. International workshop: “The Future of Vulture in Balkans: Tackling Threats and Building Network Opportunities”, Messolonghi, Greece. Book of Abstracts, p30. **M34**.

Б3. Саопштења са националног скупа штампана у изводу:

1. Marinković S, **Hribšek I**, Rudić B (2018) Praćenje migracija beloglavog supa (*Gyps f. fulvus* Hablizl 1783) korišćenjem metode kolor obeležavanja. Drugi kongres biologa Srbije. September 25–30, Kladovo, Serbia. Book of Abstracts, p95. **M64**.
2. **Hribšek I**, Marinković S (2018) Video monitoring beloglavog supa (*Gyps f. fulvus* Hablizl 1783) u SRP Uvac. Drugi kongres biologa Srbije, September 25–30, Kladovo, Serbia. Book of Abstracts, p106. **M64**.

Провера оригиналности докторске дисертације

Докторска дисертација кандидата **Ирене Ф. Хрибшек**, Б 3034/2012 послата је дана **28. 06. 2022.** године на софтверску проверу оригиналности. Извештај који садржи резултате провере оригиналности ментор је добио дана **29. 06. 2022.**

Резултати електронске провере ове докторске дисертације показују да индекс подударности износи 11%. Детаљним увидом у Извештај, утврђено је да су готово сва уочена појединачна подударња у опсегу мањем од 1%, Највеће поклапање (2%) је уочено са претходно публикованим резултатима из исте области истраживања, и то пре свега у генералним описима истраживаног подручја, опште прихваћеним фразама, географским терминима и у фразама уобичајеним у српском језику. Коришћење истих, опште прихваћених фраза, описа у оквиру ове области истраживања управо су разлози су уоченог поклапања од 1% са резултатима тезе истраживача из истих области истраживања, а пре свега са радом публикованим из дисертације. Сва остала уочена поклапања текста (<1%) се највећим делом односе на фразе уобичајене у овој области истраживања, референце цитиране у тексту, латинске називе врста. Треба нагласити и да делови текста у којима постоји поклапање нису смислено повезани међу собом.

Када се све претходно изнето узме у обзир, извештај указује на оригиналност докторске дисертације кандидата **Ирене Ф. Хрибшек**, под насловом „Еколошка студија белоглавог супа (*Gyps fulvus*) у Србији: популациона динамика и утицај активних мера заштите”, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Докторска дисертација Ирене Ф. Хрибшек под насловом: „Еколошка студија белоглавог супа (*Gyps fulvus*) у Србији: популациона динамика и утицај активних мера заштите” представља обимно и савремено истраживање у области екологије белоглавог супа и даје значајан допринос разумевању и утицају активних мера заштите на популационе параметре врсте. По свом приступу истраживању и интерпретацији резултата, ова дисертација представља оригиналан научни допринос познавању екологије врсте *Gyps fulvus* и омогућава даље планирање мера заштите врсте применом савремених метода.

Ова докторска дисертација указала је и на способности кандидата, не само да прецизно дефинише научне проблеме и циљеве истраживања, већ и да примени адекватне методе прикупљања и обраде резултата, да их на квалитетан начин дискутује и изведе закључке који имају велики значај за проширење знања о екологији белоглавог супа. Из тих разлога, ова докторска дисертација доприноси разумевању ефеката досада примењених мера заштите, пре свега отварањем хранилишта, даје увид у тренд популације током дугог временског периода и доприноси даљем планирању мера заштите врсте и управљања популацијом, као и могућим програмима реинтродукције врсте на просторе које је некада настањивала. Такође, Комисија истиче још један допринос докторске дисертације, а то је да поред многих одговора које је дала, сагласно сваком правом научном делу, отвара нове истраживачке путеве.

На основу изложених чињеница у вези докторске дисертације Ирене Ф. Хрибшек које указују на квалитет и научни допринос постигнутих резултата, имајући у виду да су веома обимни задаци постављени у циљу овог истраживања испуњени и верификовани кроз објављене радове у часописима међународног значаја, Комисија са посебним задовољством предлаже Наставно-научном већу Биолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати овај извештај и омогући Ирени Ф. Хрибшек да јавно одбрани своју докторску дисертацију под насловом „Еколошка студија белоглавог супа (*Gyps fulvus*) у Србији: популациона динамика и утицај активних мера заштите”.

У Београду, 14. 07. 2022. године.

КОМИСИЈА:

др Бато Кораћ, ванредни професор,

Универзитет у Београду – Биолошки факултет; Научни саветник, Универзитет у Београду – Институт за биолошка истраживања „Синиша Станковић” – Институт од националног значаја за Републику Србију

др Милан Плећаш, доцент,
Универзитет у Београду – Биолошки факултет

др Марко Раковић, научни сарадник,
Универзитет у Београду – Институт за мултидисциплинарна истраживања

